

Arbeidsmarktpositie van gepromoveerden

Tanja Traag en Henk-Jan Dirven

Gepromoveerde academici werken meestal in een wetenschappelijk beroep. Relatief veel zijn er werkzaam in een (para)medische functie, of als docent of staffunctionaris in het hoger en wetenschappelijk onderwijs. Het aanzien, de sociaaleconomische status en de beloning van deze beroepen zijn verhoudingsgewijs hoog. De arbeidsdeelname van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici loopt maar weinig uiteen. Hetzelfde geldt voor het soort dienstverband en de positie in de werkring. Wel werken gepromoveerden wat vaker voltijd.

1. Inleiding

De Nederlandse bevolking telt ruim 1 miljoen mensen met een opleiding op universitair niveau. In de jaren 2004–2007 waren er gemiddeld een kleine 70 duizend academici met een doctorstitel, die geen onderwijs meer volgden.¹⁾ Dat is ruim 6 procent van alle mensen met een universitaire graad. Het gaat dan om mensen die na het behalen van hun doctoraal een aanstelling hebben gehad aan een universiteit om bijvoorbeeld als assistent in opleiding (aio) of als onderzoeker in opleiding (oio) een promotieonderzoek af te ronden. Maar ook zogenoemde buitenpromovendi – met een arbeidsplaats buiten de universiteit – en mensen die hun promotie in het buitenland hebben afgerond, behoren tot deze groep.

Als het gaat om het aantal gepromoveerden in Nederland vergeleken met dat in andere landen zijn er vooralsnog geen eenduidige resultaten. Van Balen en Van den Besseelaar (2007) geven aan dat in het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Duitsland het aantal promoties per hoofd van de bevolking jaarlijks twee tot vier keer zo hoog is als in ons land. Daar staat tegenover dat recente cijfers laten zien dat het aandeel gepromoveerden in de bevolking in Nederland hoger is dan in bijvoorbeeld België, Dene-

marken, Finland en Noorwegen. De situatie in ons land lijkt vergelijkbaar met die in Oostenrijk, IJsland en de Verenigde Staten (OESO, 2008).

In ieder geval neemt in recente jaren het aantal promoties aan Nederlandse universiteiten weer wat toe. Lag het jaarlijkse aantal promoties van 1994/'95 tot en met 2002/'03 in de buurt van 2 500, sindsdien is het gestegen naar ruim 3 100 in 2006/'07. Over een langere periode bezien is zelfs sprake van een forse toename. In 1970/'71 promoveerden er nog ruim 700 personen. Een sterke groei van het aantal promoties vond plaats tussen 1985 en 1995. Het aantal gepromoveerden volgde met een vertraging van enkele jaren de groei van het aantal doctoraal geslaagden in het wetenschappelijk onderwijs (Blom en Florquin, 2004).

Er bestaat in toenemende mate belangstelling voor statistische informatie over gepromoveerden. Nationaal hangt dit onder meer samen met de beleidsdoelstelling van het Kabinet om het aantal excellente hoger opgeleiden te vergroten (Ministerie van Algemene Zaken, 2007). Internationaal sluit de behoefte aan statistische informatie over gepromoveerden aan op de Lissabon-doelstellingen met betrekking tot economische groei en werkgelegenheid. Investerings in onderzoek en ontwikkeling, en een hooggekwalificeerde beroepsbevolking worden daarvoor cruciaal geacht. Vanaf 2005 werken de OESO, Eurostat en UNESCO dan ook samen aan een project dat is gericht op het verzamelen van internationaal vergelijkbare gegevens over gepromoveerden. Ook Nederland levert daaraan een bijdrage (OESO, 2008).

In dit artikel worden de resultaten gepresenteerd van een vergelijking van de arbeidsmarktpositie van gepromoveerden met de positie van overige academisch geschoolden. Hoewel de uitkomsten beschrijvend van aard zijn, geven ze wel een eerste indicatie voor de mate waarin een doctorstitel een rol speelt bij de arbeidsmarktpositie. vervolgonderzoek zal gericht aandacht besteden aan de mogelijke meerwaarde van een doctorstitel.

2. Eerder onderzoek

Recent onderzoek naar de arbeidsmarktpositie van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici in Nederland is schaars. Weliswaar presenteren Hersevoort, Rienstra en Ter Haar (2007) en Hersevoort, De Vries en Rienstra (2008) uitkomsten over de arbeidsmarktpositie van gepromoveerden in Nederland, maar een vergelijking met niet-gepromoveerde academici viel buiten het kader van hun onderzoek. Wel concluderen zij dat gepromoveerde vrouwen vaker dan andere werkende vrouwen een volledige baan hebben. Van alle werkzame vrouwen werkte ruim 40 procent 30 uur of meer in de week. Van de gepromoveerde vrouwen was dit ruim 70 procent. Bij de mannen bleek het verschil veel kleiner.

¹⁾ De uitkomsten in dit artikel wijken in beperkte mate af van eerder door het CBS gepubliceerde cijfers over gepromoveerden. Zo schatten Hersevoort, Rienstra en Ter Haar (2007) in hun haalbaarheidsonderzoek naar de mogelijkheden om op basis van CBS-bronnen statistische informatie over gepromoveerden samen te stellen het aantal gepromoveerden op 80 duizend. De hier gepubliceerde cijfers wijken af doordat een herziene weging van de Enquête Beroepsbevolking is toegepast, recentere gegevens zijn gebruikt en onderwijsvolgende personen zijn uitgesloten. Bovendien worden in dit artikel de nationaal gangbare indelingen voor onderwijs- en beroepsniveau gebruikt in plaats van de internationale indelingen zoals die door Hersevoort et al. (2007) zijn toegepast.

Enige actuele gegevens over de arbeidsmarktpositie van gepromoveerden zijn ook beschikbaar uit het Intermediair PHD Onderzoek. Bos (2008) concludeert op basis daarvan onder meer dat gepromoveerden snel een baan vinden, maar hooguit een niveau boven een startersbaan voor afgestudeerden. Hun salaris valt gemiddeld zelfs wat lager uit dan wat ze in hun laatste promotiejaar verdienden. Hoewel doctors onverwacht laag binnenkomen, blijken ze toch sneller of verder door te groeien dan doctorandussen. Overigens wijst De Vos (2007) op de relatief hoge werkloosheid onder gepromoveerden.

Van minder recente datum zijn de studies van Van der Neut en De Jonghe (1993) en van Hulshof, Verrijt en Kruijthof (1996). Op basis van gegevens over gepromoveerden en afgestudeerden in de eerste helft van de jaren negentig stellen de laatsten dat een promotie een meerwaarde heeft voor de startkansen op de arbeidsmarkt. Ook hebben gepromoveerden later in hun loopbaan overwegend gunstiger arbeidsvoorwaarden dan niet-gepromoveerden. Toch trekken S'Jegers, Braeckman, Smit en Speelman (2002) op basis van beide studies de conclusie dat het Nederlandse doctoraat geen aantoonbare meerwaarde heeft voor de hoogte van het inkomen of het vaker terechtkomen in leidinggevende posities. Zij tekenen bovendien aan dat de vergelijkingen in de genoemde onderzoeken een vertekend beeld geven doordat gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici in andere sectoren en type functies terechtkomen.

In aanvulling op genoemde onderzoeken biedt het voorliggende artikel actuele en gedetailleerde gegevens over de arbeidsmarktpositie van gepromoveerde academici in Nederland vergeleken met niet-gepromoveerde academici. De gegevens hebben bovendien betrekking op de totale groep academici en niet uitsluitend op een specifiek cohort van de gepromoveerden en niet-gepromoveerden.

3. Gegevensbronnen over gepromoveerden

Voorwaarde voor het vaststellen van verschillen in arbeidsmarktpositie tussen gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici is de beschikbaarheid van een gegevensbron met gedetailleerde gegevens over onderwijsloopbaan en arbeidsmarktkenmerken. Bij gebrek aan een integraal bestand van gepromoveerden in Nederland moet de steekproef die aan deze bron ten grondslag ligt bovendien groot zijn om voldoende gepromoveerden te kunnen aantreffen. Daarom maken we in dit artikel gebruik van de Enquête Beroepsbevolking (EBB), dat een jaarlijkse steekproefomvang van ongeveer 100 duizend personen heeft. Uit de EBB's van 2004 tot en met 2007 zijn alle personen geselecteerd die een diploma hebben op universitair niveau²⁾ en die op het moment van interviewen geen oplei-

ding meer volgen. Van hen is vervolgens op basis van informatie over hun onderwijsloopbaan bepaald welke mensen gepromoveerd zijn.

Het doel van dit artikel is na te gaan in hoeverre een doctorstitel samenhangt met de arbeidsmarktpositie. We hebben ons daarbij gericht op een aantal arbeidsmarktkenmerken:

- werk hebben;
- soort dienstverband;
- positie in de werkkring;
- arbeidsduur;
- bedrijfstak;
- niveau en de richting van het beroep;
- beroepsprestige (Sixma en Ultee, 1983);
- sociaaleconomische status (Ganzeboom, De Graaf en Treiman, 1992);
- sociale klasse (Erikson, Goldthorpe en Portocarero, 1979);
- beloning.³⁾

Allereerst wordt hier echter de verdeling van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici naar andere kenmerken beschreven. Daarbij gaat het om verschillen naar geslacht, leeftijd, herkomst en onderwijsrichting. Hiermee wordt een antwoord gegeven op de vraag in welke groepen relatief veel dan wel relatief weinig gepromoveerden voorkomen.

4. Kenmerken van gepromoveerden

Van de academici die geen onderwijs meer volgen, heeft 7 procent een doctorstitel. Dit komt neer op 68 duizend gepromoveerden. Het betreft hier een gemiddelde voor de jaren 2004–2007. Gepromoveerden en niet-gepromoveerden verschillen naar geslacht, leeftijd, herkomstgroepering en onderwijsrichting.

4.1 Geslacht

Het percentage mannen is onder de gepromoveerde academici hoger dan onder de niet-gepromoveerde: 72 versus 60 procent. Met bijna 50 duizend is het aantal mannen met een doctorstitel tweeënhalf keer zo hoog als het aantal vrouwen met zo'n titel. Wel zijn vrouwen duidelijk bezig met een inhaalslag, waardoor het verschil tussen mannen en vrouwen kleiner begint te worden (Blom en Florquin, 2004; Hersevoort et al., 2008). Van de mensen die in 2006/07 promoveerden, was ruim 40 procent een vrouw. Dat is ruim boven het aandeel vrouwen in de totale groep gepromoveerden: dat bedraagt nog geen 30 procent. Overigens is dat laatste percentage ook internationaal gezien aan de lage kant (OESO, 2008).

4.2 Leeftijd

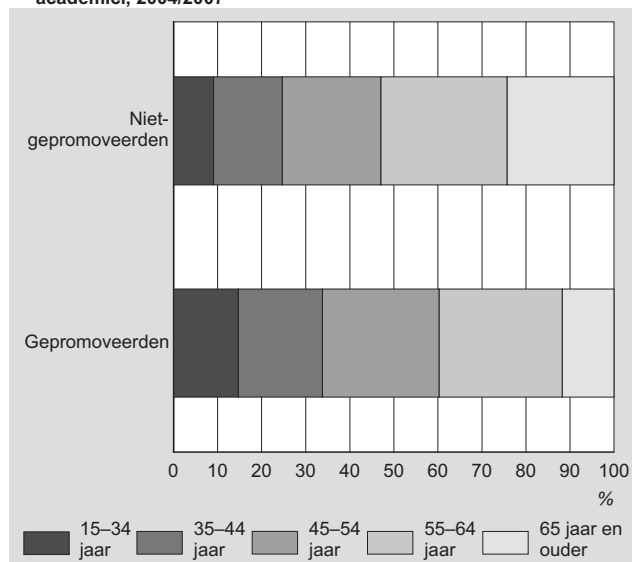
Promoveren kost tijd. Om te kunnen promoveren is na het beëindigen van de doctorale fase veelal nog minstens vier jaar aioschap nodig om een promotie-onderzoek te kunnen

²⁾ Een afgeronde bachelor wordt niet beschouwd als een opleiding op universitair niveau.

³⁾ De registergegevens over de beloning zijn ontleend aan het Sociaal Statistisch Bestand (SSB).

afronden. Voor de invoering van het aiostelsel was dat doorgaans nog meer. Bovendien startten toen meer mensen het promotietraject op latere leeftijd. Gepromoveerden zijn gemiddeld dan ook ouder dan niet-gepromoveerden. Zo is 12 procent van de gepromoveerden jonger dan 35 jaar, terwijl 34 procent 55 jaar of ouder is. Bij de niet-gepromoveerden zijn deze percentages 24, respectievelijk 25.

1. Leeftijdsofbouw van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici, 2004/2007

4.3 Herkomstgroepering

Van de niet-gepromoveerde academici is 76 procent autochtoon en 24 procent allochtoon. Onder de gepromoveerden is slechts 16 procent allochtoon. In verreweg de meeste gevallen zijn dit westerse allochtonen. Slechts 3 procent van de gepromoveerden is van niet-westers allochtone herkomst.

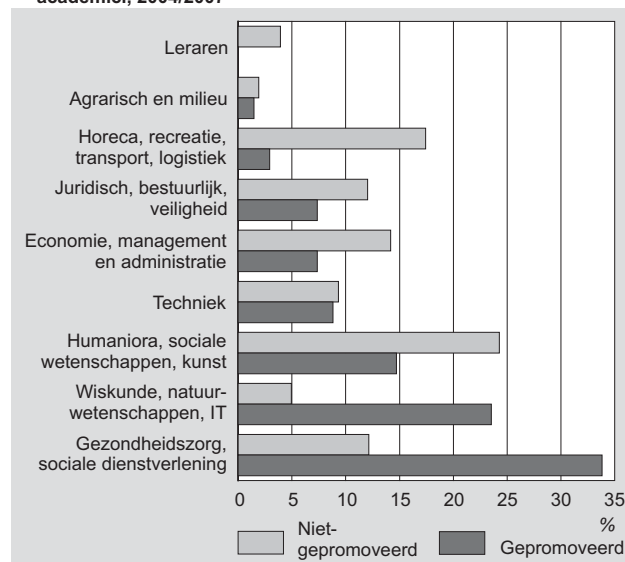
4.4 Onderwijsrichting

Er zijn grote verschillen in de onderwijsrichting van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici. Gepromoveerden zijn relatief vaak afgestudeerd in de richting gezondheidszorg en sociale dienstverlening (34 procent) en in de richting wiskunde, natuurwetenschappen en IT (24 procent). Daarnaast is een substantieel deel van de personen met een doctorstitel afgestudeerd in de richting humaniora, sociale wetenschappen en kunst. Toch ligt dit met 15 procent aanzienlijk onder het percentage van 24 bij de niet-gepromoveerde academici. Gepromoveerden komen ook relatief weinig uit de richting horeca, recreatie, transport en logistiek (3 procent), de richting economie, management en administratie (7 procent) en de richting juridisch, bestuurlijk en veiligheid (7 procent).

In zijn algemeenheid is de verdeling naar onderwijsrichting voor niet-gepromoveerde academici evenwichtiger dan

voor gepromoveerde. Dit is van invloed op verschillen in de arbeidsmarktpositie van gepromoveerden en niet-gepromoveerden. Er zijn duidelijke verschillen wat betreft onder meer werkloosheid, het hebben van vast werk en het beroepsprestige tussen opleidingsrichtingen (Traag, Van der Valk, Van der Velden, De Vries en Wolbers, 2004).

2. Onderwijsrichting van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici, 2004/2007

5. De arbeidsmarktpositie van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici

5.1 Werk hebben

Wanneer we kijken naar de deelname van gepromoveerden en niet-gepromoveerden aan de beroepsbevolking en naar hun binding met de arbeidsmarkt, dan valt op dat er maar weinig verschillen zijn tussen beide groepen. Als het gaat om hun deelname aan de beroepsbevolking, dan geldt voor beide groepen dat ruim drie kwart behoort tot de werkzame beroepsbevolking en dus minstens 12 uur per week werkt. Een op de vijf academici maakt geen deel uit van de beroepsbevolking. Het gaat daarbij onder meer om 65-plussers

5.2 Soort dienstverband, positie in de werkring en arbeidsduur

Ook naar soort dienstverband en positie in de werkring zijn de verschillen tussen gepromoveerden en niet-gepromoveerden klein. Van de gepromoveerden die behoren tot de werkzame beroepsbevolking, heeft ruim 70 procent een vast dienstverband en bijna 20 procent een eigen bedrijf. De rest heeft (nog) geen vast dienstverband. Hierin zijn nauwelijks verschillen met de niet-gepromoveerde academici. Gepromoveerden werken wel iets vaker voltijd: 71 versus 68 procent. Dat hangt samen met de oververtegenwoordiging van mannen in deze groep.

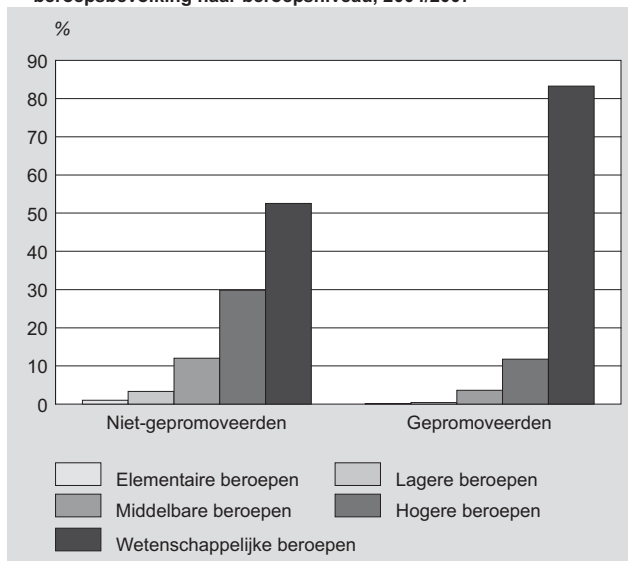
5.3 Bedrijfstak

Bijna de helft van de academici is werkzaam in de niet-commerciële dienstverlening, zoals bij de overheid, in het onderwijs of de gezondheidszorg. Ruim een derde werkt in de commerciële dienstverlening en ruim een op de tien in de landbouw of industrie. Gepromoveerden zijn oververtegenwoordigd in de niet-commerciële dienstverlening; 63 procent werkt in die bedrijfstak. Zoals kan worden verwacht, zijn relatief veel gepromoveerden werkzaam in het hoger onderwijs. Daarentegen werken bij de overheid relatief weinig gepromoveerde academici.

5.4 Niveau en richting van het beroep

Het beroepsniveau en de beroepsrichting van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici loopt sterk uiteen. Zo werken gepromoveerden meestal op het hoogste beroepsniveau: 83 procent heeft een wetenschappelijk beroep tegen 53 procent van de niet-gepromoveerde academici. Een aanzienlijk deel van de niet-gepromoveerden, namelijk 30 procent, werkt een niveau lager.

3. Niet-gepromoveerde en gepromoveerde academici in de werkzame beroepsbevolking naar beroepsniveau, 2004/2007

In lijn met hun afstudeerrichting zijn relatief veel gepromoveerden werkzaam in een medisch of paramedisch beroep, bijvoorbeeld als arts, tandarts of specialist. Ook is een substantieel deel werkzaam als docent of staffunctionaris in het onderwijs. Het gaat dan veelal om eerste-graads docenten en beroepen in het wetenschappelijk onderwijs. Een vergelijkbaar grote groep gepromoveerden heeft een economisch, administratief of commercieel beroep. Toch worden dergelijke beroepen vaker door een niet-gepromoveerde academicus uitgeoefend.

5.5 Beroepsprestige, sociaaleconomische status en sociale klasse

De beroepen van mensen kunnen worden geordend van hoog naar laag. Een zo'n ordening is een zogenoemde beroepsprestigeladder (Sixma en Ultee, 1983), waarbij een steekproef uit de Nederlandse bevolking is gevraagd naar het aanzien van beroepen in de samenleving. Er blijkt veel overeenstemming over het prestige van beroepen. Zo staan bijvoorbeeld chirurgen, rechters en hoogleraren doorgaans bovenaan de beroepsprestigeladder. De ordening blijkt in de tijd ook vrij stabiel. Een tweede ordening, naar sociaaleconomische status (Ganzeboom et al., 1992), ordent beroepen op basis van de opleiding en het inkomen van de beroepsoefenaar. Zowel de indeling naar beroepsprestige als naar sociaaleconomische status heeft een schaal die loopt van 0 (laag) tot 100 (hoog).

Gemiddeld oefenen gepromoveerden beroepen uit met een hoger aanzien dan niet-gepromoveerde academici. Het verschil bedraagt 8 punten op een schaal van 0 tot 100. Dat is vergelijkbaar met het verschil in prestige tussen de totale groep beroepsbeoefenaren met een academische opleiding en de beroepsbeoefenaren met een opleiding in het hoger onderwijs. Ook de sociaaleconomische status van gepromoveerde academici is 8 punten hoger.

Een derde manier om beroepen in te delen is naar sociale klasse (Erikson et al., 1979). Binnen de klassen van deze indeling worden beroepen samengenomen die dezelfde markt- en arbeidssituatie hebben. De marktsituatie verwijst naar de bron en hoogte van het inkomen van het beroep, de arbeidsvoorwaarden, de mate van economische zekerheid en de kansen op verbetering van de economische positie. De arbeidssituatie heeft betrekking op de hiërarchische positie van het beroep en de controle over het productieproces. Op basis van deze criteria kennen Erikson et al. (1979) beroepen toe aan de volgende categorieën:

- I Hogere leidinggevenden, academici;
- II Supervisoren hoofdarbeid, hooggeschoolde hoofdarbeid;
- IIIa Geschoolde hoofdarbeid;
- IIIb Half- en ongeschoolde hoofdarbeid;
- IVa Kleine zelfstandigen met <10 personeel;
- IVb Kleine zelfstandigen zonder personeel;
- IVc Zelfstandige en leidinggevende agrariërs;
- V Supervisoren handarbeid, hooggeschoolde handarbeid;
- VI Geschoolde handarbeid;
- VIIa Halfgeschoolde en ongeschoolde handarbeid;
- VIIb Agrarische arbeid.

De meeste gepromoveerden behoren tot de sociale klasse van hogere leidinggevenden en academici: 85 procent. Van de niet-gepromoveerde afgestudeerden uit het wetenschappelijk onderwijs is dat ruim de helft. Ruim een op de vijf niet-gepromoveerden kan worden gerekend tot de hooggeschoolde hoofdarbeiders of hun directe leidinggevenden en 6 procent is een geschoolde hoofdarbeider.

5.6 Beloning

De beloning van gepromoveerde academici is gemiddeld een stuk hoger dan die van niet-gepromoveerde. Behalve met hun hogere leeftijd en ruimere arbeidsmarktervaring hangt dit onder meer samen met het hogere functieniveau van de beroepen die zij uitoefenen. In 2004/2005 bedroeg het verschil in het uurloon ruim 20 procent. Het beloningsverschil loopt tussen onderwijsrichtingen sterk uiteen. Zo is het uurloon van gepromoveerden in de richting gezondheidszorg en sociale dienstverlening 33 procent hoger en in de richting humaniora, sociale wetenschappen en kunst 29 procent. In alle overige richtingen is het beloningsverschil kleiner dan gemiddeld.

Technische toelichting

Beroepsprestige, sociaaleconomische status en sociale klasse

Voor de variabelen beroepsprestige, sociaaleconomische status en sociale klasse is de operationalisering gevolgd zoals beschreven in Bakker, Sieben, Nieuwbeerta en Ganzeboom (1997).

Uurlonen

Voor de jaren 2004–2005 zijn uit het Sociaal Statistisch Bestand (SSB) registergegevens gebruikt over het gemiddelde fiscale maandloon van academici met een baan als werknemer. In geval van meerdere banen op hetzelfde moment is de beloning van de afzonderlijke banen samengeteld. De maandlonen zijn omgerekend naar uurlonen met behulp van gegevens over het totale aantal gewerkte uren uit de Enquête Beroepsbevolking. Het gaat dan om het totaal aantal uren dat een persoon in een normale of gemiddelde werkweek werkt. Dit aantal is omgerekend naar uren in de maand. De aldus berekende uurlonen zijn een benadering van het werkelijke uurloon van gepromoveerde en niet-gepromoveerde academici. Daarom worden in tabel 6 van dit artikel geen absolute bedragen maar indexcijfers gepresenteerd (waarbij de beloning van niet-gepromoveerden op 100 is gesteld).

Literatuur

Bakker, B., I. Sieben, P. Nieuwbeerta en H. Ganzeboom (1997). Maten voor prestige, sociaal-economische status en sociale klasse voor de Standaard Beroepenclassificatie 1992. *Sociale Wetenschappen*, 40/1, 3–21.

Balen, B. van, en P. van den Besselaar (2007). *Rapport Universitaire onderzoeksloopbanen: een verkenning van problemen en oplossingen*. Rathenau Instituut SciSA rapport 0702, Den Haag.

Blom, F. en F. Florquin (2004). Steeds meer vrouwelijke gepromoveerden. *CBS-Webmagazine*, 19 april.

Bos, M. (2008). Doctors krijgen geen voorrang. *Intermediair* 18, 1 mei.

Erikson, R., J.H. Goldthorpe en L. Portocarero (1979). Intergenerational class mobility in three western European societies: England, France and Sweden. *The British Journal of Sociology*, 30, 415–441.

Ganzeboom, H.B.G., P.M. de Graaf en D.J. Treiman (met J. de Leeuw) (1992). *A standard international socio-economic index of occupational status*, Social Science Research, 21(1), 1–56.

Hersevoort, M., M. Rienstra en D. ter Haar (2007). *Careers of Doctorate Holders 2005. Feasibility study and first results*. Centre of Policy Related Statistics, Voorburg/Heerlen.

Hersevoort, M., R. de Vries en M. Rienstra (2008). Relatief veel jonge vrouwen met doctorstitel. *CBS-Webmagazine*, 14 januari.

Hulshof, M.J.F., A.H.M. Verrijt en A. Kruijthoff (1996). *Promoveren en de arbeidsmarkt: ervaringen van de 'lost generation'*. Beleidsgerichte studies Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek 43, Ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschappen.

Ministerie van Algemene Zaken (2007). *Samen werken samen leven. Beleidsprogramma Kabinet Balkenende IV 2007–2011*, Den Haag.

Neut, A.C. van der, en J.F.M. de Jonghe (1993). *De meerwaarde van een promotie. Een vergelijkende studie van de loopbanen van gepromoveerde en niet-gepromoveerde licentiaten en ingenieurs*. Leiden.

OESO (2008) 2007. *Data collection on careers of doctorate holders: state of the art and prospects*, Working Party of National Experts on Science and Technology Indicators, 16–19 June 2008, DSTI/EAS/STP/NESTI (2008)20.

Sixma, H. en W. Ultee (1983). Een beroepsprestigeschaal voor Nederland in de jaren tachtig. *Mens en Maatschappij*, 58, 360–382.

S'Jegers, R., J. Braeckman, L. Smit en T. Speelman (2002). *Perspectieven uitgestroomde wetenschappers op de arbeidsmarkt*. Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, Brussel.

Traag, T., J. van der Valk, R. van der Velden, R. de Vries en M. Wolbers (2004). *Leren loont! De overgang van school naar werk voor leerlingen van het VOCL '89*, Maastricht, Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt, ROA-R-2004/6.

Vos, E. de, (2007). *Happy, but a little wary about the future. Intermediair Orientation Guide PhD 2007*. VNU Business publications.

Tabel 1
Niet-gepromoveerde en gepromoveerde academici naar geslacht, leeftijd, herkomstgoepering en onderwijsrichting, 2004/2007

	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd
	<i>x 1 000</i>			<i>%</i>		
Totaal	958	890	68	100	100	100
Man	582	533	49	61	60	72
Vrouw	376	357	19	39	40	28
15-34 jaar	224	216	8	23	24	12
35-44 jaar	274	255	19	29	29	28
45-54 jaar	217	199	18	23	22	26
55-64 jaar	152	139	13	16	16	19
65 jaar en ouder	91	81	10	9	9	15
Autochtoon	735	678	57	77	76	84
Westerse allochtoon	150	141	10	16	16	15
Niet-westerse allochtoon	74	72	2	8	8	3
Humaniora, sociale wetenschappen, kunst	226	216	10	24	24	15
Economie, management en administratie	131	126	5	14	14	7
Juridisch, bestuurlijk, veiligheid	111	107	5	12	12	7
Wiskunde, natuurwetenschappen, IT	60	44	16	6	5	24
Techniek	89	83	6	9	9	9
Gezondheidszorg, sociale dienstverlening	131	108	23	14	12	34
Horeca, recreatie, transport, logistiek	157	155	2	16	17	3
Overige onderwijsrichtingen	53	52	1	6	6	2

Bron: Enquête Beroepsbevolking.

Tabel 2
Niet-gepromoveerde en gepromoveerde academici naar beroepsbevolking, soort dienstverband, positie in de werkring en arbeidsuren, 2004/2007

	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd
	<i>x 1 000</i>			<i>%</i>		
Totaal	958	890	68	100	100	100
Werkzame beroepsbevolking	736	683	53	77	77	78
Werkloze beroepsbevolking	30	29	1	3	3	2
Niet-beroepsbevolking	192	178	14	20	20	20
Werkzame beroepsbevolking naar soort dienstverband						
werknemer in vast dienstverband	526	488	38	71	71	71
bij goed functioneren in vaste dienst (=vast dienstverband)	28	26	2	4	4	4
in tijdelijke dienst ≥ 1 jaar (=vast dienstverband)	23	20	2	3	3	4
zelfstandigen	143	132	10	19	19	19
geen vast dienstverband	17	17	1	2	2	1
Werkzame beroepsbevolking naar positie in de werkring						
geen bijzondere categorie, vast dienstverband en vaste uren	564	523	41	77	77	77
uitzend- of oproepkracht	13	12	0	2	2	1
geen vast dienstverband/geen vaste uren	17	16	1	2	2	2
zelfstandige	136	126	10	18	18	19
overig	7	6	1	1	1	1
Werkzame beroepsbevolking naar arbeidsuren						
12-19 uur	29	27	2	4	4	4
20-34 uur	208	195	14	28	29	26
35 uur en meer	499	461	38	68	68	71

Bron: Enquête Beroepsbevolking.

Tabel 3
Niet-gepromoveerde en gepromoveerde academici in de werkzame beroepsbevolking naar bedrijfssector, 2004/2007

	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd
	<i>x 1 000</i>			<i>%</i>		
Totaal	736	683	53	100	100	100
Landbouw en industrie	81	76	5	11	11	9
Commerciële dienstverlening	266	254	11	36	37	21
w.o. onderzoeksinstellingen	10	7	2	1	1	4
Niet-commerciële dienstverlening	349	314	33	47	46	63
w.o. overheid	90	85	4	12	12	8
hoger onderwijs	44	35	9	6	5	17
overig onderwijs	10	10	0	1	1	0
Onbekend	40	38	3	5	6	6

Bron: Enquête Beroepsbevolking.

Tabel 4
Niet-gepromoveerde en gepromoveerde academici in de werkzame beroepsbevolking naar beroepsniveau en-richting, 2004/2007

	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd
	<i>x 1 000</i>			<i>%</i>		
Totaal	736	683	53	100	100	100
<i>Beroepsniveau (Beroepenclassificatie 1992)</i>						
Elementaire beroepen	7	7	0	1	1	0
Lagere beroepen	23	23	0	3	3	0
Middelbare beroepen	84	82	2	11	12	4
Hogere beroepen	210	204	6	29	30	11
Wetenschappelijke beroepen	403	359	44	55	53	83
Onbekend	9	8	1	1	1	1
<i>Beroepsrichting (Beroepenclassificatie 1992)</i>						
Docenten, staffuncties in onderwijs, onderwijskundig	81	72	9	11	11	17
Agrarisch	7	7	0	1	1	0
Exact	10	7	3	1	1	6
Technisch	60	57	3	8	8	6
Transport, communicatie en verkeer	9	9	0	1	1	0
Medisch en paramedisch	66	53	13	9	8	25
Economisch, administratief en commercieel	239	230	8	32	34	15
Juridisch, bestuurlijk, openbare orde en veiligheid	62	59	3	8	9	6
Taal en cultuur	34	33	1	5	5	2
Gedrag en maatschappij	84	79	5	11	12	9
Persoonlijke en sociale verzorging	13	13	0	2	2	1
Management	36	34	2	5	5	4
Onbekend	35	30	5	5	4	10

Bron: Enquête Beroepsbevolking.

Tabel 5
Beroepsprestige, sociaaleconomische status en sociale klasse van niet-gepromoveerde en gepromoveerde academici in de werkzame beroepsbevolking, 2004/2007

	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd	Totaal	Niet-gepromoveerd	Gepromoveerd
	<i>x 1 000</i>			<i>%</i>		
Totaal	736	683	736	100	100	100
<i>Sociale klasse</i>						
I Hogere leidinggevendenden, academici	437	392	45	59	57	86
II Supervisoren hoofdarbeid, hooggeschoolde hoofdarbeid	145	141	4	20	21	7
IIIa Geschoolde hoofdarbeid	41	40	1	6	6	1
IIIb Half- en ongeschoolde hoofdarbeid	10	10	0	1	1	0
IV t/m VII Zelfstandigen, handarbeid en agrarische arbeid	27	26	1	4	4	2
Onbekend	76	74	2	10	11	4
<i>punten (maximum = 100)</i>						
Beroepsprestige (gemiddeld)	67	67	75			
Sociaaleconomische status (gemiddeld)	66	65	73			

Bron: Enquête Beroepsbevolking.

Tabel 6
Uurloon van niet-gepromoveerde en gepromoveerde academici in de werkzame beroepsbevolking naar opleidingsrichting, 2004/2005

	Gepromoveerd (niet-gepromoveerd=100)
Totaal	121
Humaniora, sociale wetenschappen, kunst	129
Economie, management en administratie	106
Juridisch, bestuurlijk, veiligheid	100
Wiskunde, natuurwetenschappen, IT	117
Techniek	109
Gezondheidszorg, sociale dienstverlening	133
Horeca, recreatie, transport, logistiek	122
Overige onderwijsrichtingen	110

Bron: Enquête Beroepsbevolking en Sociaal Statistisch Bestand.